

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **P. D.**, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem v Ostravě, 28. října 117, k žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného **o přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu** ze dne 30.1.2012 č.j. MSK 15397/2012 a MSK 136/2012,

t a k t o:

- I. Žaloba v části napadající rozhodnutí žalovaného ze dne 30.1.2012 číslo MSK 15397/2012 **s e o d m í t á .**
- II. Žaloba v části napadající rozhodnutí žalovaného ze dne 30.1.2012 číslo MSK 136/2012 **s e z a m í t á .**
- III. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Ostravě domáhal zrušení obou v záhlaví označených rozhodnutí.

[2] **Rozhodnutím ze dne 30.1.2013 číslo MSK 15397/2012** žalovaný zamítl odvolání a rozhodnutí správního orgánu I. stupně, Magistrátu města Havířova, odboru vnitřních věcí čj. OVV/119089/11 ze dne 6. prosince 2011 ve věci určení lhůty k provedení úkonu podle § 39 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., potvrdil. Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že napadeným usnesením správní orgán I. stupně určil obviněnému lhůtu pěti pracovních dnů ode dne doručení usnesení k doložení originálu odvolání ze dne 14.2.2011, potvrzeného podatelnu Magistrátu města Havířova, proti rozhodnutí Magistrátu města Havířova, čj. OVV-Kus-RD-10129554-10 vydaného dne 18. ledna 2011. V řádně a včas podaném odvolání odvolatel namítá, že odvolání proti rozhodnutí ve věci přestupku podal dne 14. února 2011 na podatelnu Magistrátu města Havířova, kdy odvolání nebylo tímto orgánem postoupeno Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje dosud. Odvolatel několikrát vedl jednání s magistrátem, přičemž mu bylo sděleno, že se předmětné odvolání ve spise nenachází a nepodařilo se dohledat ani na podatelně úřadu. K vydanému usnesení nemá odvolací správní orgán námitek. K námitkám odvolatele pak uvedl, že odvolatel předložil fotokopii údajného originálu odvolání, čímž zpochybňuje nejen nabytí právní moci rozhodnutí, ale i nesprávný postup úředních osob. Tak se stalo 21.10.2011, tzn. po 8 měsících od nabytí právní moci rozhodnutí, proti němuž odvolání směřuje. Předložení originálu má proto ve věci zcela klíčový význam jednak pro vyřízení záležitosti odvolatele, ale rovněž pro případné vyvození důsledků proti osobám, které měly pochybit. Odvolatel sám opakovaně uvedl, že originál je schopen předložit, takže je zcela legální, ale i legitimní požadavek správního orgánu na jeho předložení, což se odrazilo ve vydání napadeného usnesení. Lhůta 5 pracovních dnů je pak přiměřená povaze úkonu, kdy jmenovaný tvrdil, že originál podání má u sebe a je schopen jej kdykoli předložit. Předmětné usnesení tak bylo vydáno zcela v souladu se zákonem, jmenovitě ustanovením § 53 odst. 1 správního řádu – originál listiny má klíčový význam pro posouzení toho, zda jde o odvolání řádné a současně byla stanovena přiměřená lhůta pro předložení listiny, kdy v době vydání usnesení správní orgán nemohl vědět, že je odvolatel ve vazbě. Odvolatele zastupuje zmocněnec, který může jednat jeho jménem a předložení originálu listiny zajistit.

[3] **Rozhodnutím ze dne 30.1.2012 číslo MSK 136/2002** žalovaný zamítl odvolání jako opožděné proti rozhodnutí Magistrátu města Havířova, odboru vnitřních věcí čj. OVV1-KUS-RD 706-105661-11 ze dne 17. ledna 2011. V odůvodnění uvedl, že odvolatel předložil kopii odvolání s datem 14. února 2011, na kterém je podací razítko Magistrátu města Havířova, ovšem magistrát tvrdí, že takové podání nebylo nikdy učiněno. Obviněný byl usnesením vyzván, aby předložil originál odvolání, ze kterého by bylo jednoznačně prokázáno, že podání bylo učiněno dne 14. února 2011. Obviněný ve stanovené lhůtě ani po jejím uplynutí tuto listinu až dosud nepředložil. Jelikož tuto kopii obviněný podal spolu s originálem průvodního dopisu dne 23. listopadu 2011, považuje krajský úřad toto za datum podání odvolání. Jestliže obviněný podal odvolání až dne 23. listopadu 2011, je takové odvolání opožděné a odvolacímu správnímu orgánu nezbylo, než je zamítnout. V podání ze dne

16. ledna 2012 je pak tvrzeno, že poté, co se seznámil s obsahem rozhodnutí, podal v zákonem stanovené lhůtě odvolání, které odůvodnil, a to dne 14. února 2011. V minulosti se opakovaně dotazoval jednak písemně a jednak ústně u Magistrátu města Havířova na stav odvolacího řízení, kde mu bylo opakovaně sděleno, že žádné odvolání přestupce neevidují. Následně se obrátil právní zástupce na krajský úřad s žádostí o konzultaci stanoviska, kde sdělil, že Magistrát města Havířova tvrdí neexistenci odvolání, ač ve spise disponuje odvoláním. Několik dnů po tomto jednání na krajském úřadě vyzvedl na poště zásilku z Magistrátu města Havířova, obsahující výzvu k předložení originálu odvolání. Jak bylo uvedeno v odvolání proti usnesení, v návaznosti na obdržení tohoto přípisu se obrátil na klienta, který měl ve svém držení k tomuto okamžiku jak originál odvolání, tak i kopie. Tyto si od advokáta převzal následující den po jednání na krajském úřadě (tento jako právní zástupce neměl pochybnosti o tom, že krajský úřad zjedná nápravu a odstraní průtahy v řízení), a proto odevzdal odvolání i jeho kopie přestupci, který je potřeboval, neboť jimi hodlal prokázat podání odvolání v této konkrétní věci i v jiných přestupkových věcech s tímto rozhodnutím souvisejících (Městský úřad Bílovec, Magistrát města Havířova) a dále Obvodnímu soudu pro Prahu 9, kde byl odsouzen trestním příkazem pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí, přičemž podkladovým mařeným rozhodnutím bylo rozhodnutí Magistrátu města Havířova. Ke dni, kdy bylo doručeno usnesení Magistrátu města Havířova, ukládající povinnost ve lhůtě 5 pracovních dnů předložit originál odvolání, tímto advokát nedisponoval, proto se obrátil ještě téhož dne na přestupce, aby originál odvolání dodal. Tento však nebyl dostupný, a jak je uvedeno v odvolání, později se dozvěděl, že byl zadržen policií, umístěn do policejní cely a následně do vazby. Poprvé mohl s klientem hovořit po několika dnech, přičemž tento sdělil, že jej u sebe nemá a není schopen mu jej dodat. Ve vazbě je tak klient v důsledku maření rozhodnutí Magistrátu města Havířova. I když nebyl předložen originál, má odvolatel za to, že ve spise je důkaz, ze kterého plyne, že bylo na magistrát podáno včasné odvolání, z jehož originálu byla pořízena kopie. Klient neměl problém s předložením originálu listiny, ale nachází se ve vazbě a tuto nemá. V daném případě nemůže být pochyb o tom, že klient odvolání podal. Není možné, aby správní orgán požadoval předložení listiny, kterou sám ztratil. Z konstantní soudní judikatury pak vyplývá, že v pochybnostech je třeba dát za pravdu účastníku, přičemž se soudy spokojily s důkazy slabší síly, jako jsou například podací lístky. Sám právní zástupce pak poznamenává, že pracovnice podatelny magistrátu vyřizují podání nestandardně – osobně nesl odvolání na podatelnu, kde pracovnice na jeho stejnopisu vyznačila razítko a podání určené pro úřad strčila do šuplíku. Předložení listiny v originále je nedůvodné a nesprávné, jedná se o šikanu ze strany správního orgánu, kdy žádá předložení důkazu, který sám správní orgán ztratil nebo zašantročil. Zákon v tomto směru nezná tzv. legální teorii důkazní, kdy by bylo nutné věc prokázat určitým důkazem. Správní orgán dále poukazuje na samotnou kopii odvolání, kdy zejména vzhled razítka podatelny po stránce grafického provedení je nápadně podobný razítku, kterým podatelna opatřila písemnost ze dne 21. října 2011, která je součástí jako list č. 99 spisu a předcházela předání kopie „odvolání“ magistrátu, což taktéž posiluje nevěrohodnost tvrzení odvolatele o řádně podaném odvolání. Odvolací správní orgán přisvědčuje odvolateli, že v přestupkovém řízení se ve skutkových otázkách uplatňuje zásada „in dubio pro reo“, avšak v jeho případě zdejší správní orgán dospěl k závěru, že předložením fotokopie „odvolání“ nevyvolal stav věcí, o němž lze rozumně pochybovat a uplatnění této zásady není na místě. To platí také s ohledem na zákonné povinnosti oprávněných úředních osob, kdy na jejich výkon povolání jsou kladeny vysoké zákonné požadavky, především pak požadavek, aby výkon jejich povolání co nejméně zatěžoval dotčené osoby a zasahoval do jejich práv. K tomu srov. rozhodnutí Nejvyššího správního

soudu č.j. 4 As 19/2007-114 ze dne 27. září 2007, kdy závěry v otázce věrohodnosti výpovědí policistů lze vztáhnout i na sdělení pracovnice podatelny. Odvolatel neuvedl žádný rozumný důvod, pro který by mělo být odvolání v jeho věci zašantročeno či ztraceno pracovníci podatelny, a pokud tvrdí advokát, že sám byl svědkem jednání, kdy pracovnice strčila podání do „šuplíku“, je nanejvýš vhodné, aby v zájmu hájení zájmu klienta sám podnikl kroky ke zjednání nápravy, aby opětovně nedošlo k „zašantročení“ podání. Jde-li o výhrady odvolatele směrem k úředníku K., pak zdejší správní orgán uvádí, že ze spisové dokumentace nevyplývá, že odvolatel by se během celého správního řízení, i v době následné až do 30.11.2011 dostavil ke správnímu orgánu. Podle ustanovení § 18 odst. 1 správního řádu platí, že o úkonech, v nichž dochází ke styku s účastníky, se sepíše protokol, avšak žádný takový protokol sepsán nebyl, takže opětovně zde existuje pouze jednostranné tvrzení účastníka.

[4] Žalobou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 30.1.2012, čj. MSK 136/2012 a rozhodnutí ze dne 30.1.2012 čj. MSK 15397/2012 a uložení povinnosti žalovanému nahradit žalobci náklady řízení k rukám právního zástupce do tří dnů od právní moci rozsudku. V žalobě uvedl, že odvolání proti rozhodnutí ze dne 17.1.2011 podal v zákonné lhůtě. Odvolání doručil osobně dne 14.2.2011 na podatelnu Magistrátu města Havířova. To, že odvolání nebylo založeno ve spise, spojuje s nestandardním postupem úředníka, který ve věci činil úkony. Po té, co opakovaně tvrdil, že podal včasné odvolání a byl správním orgánem vyzýván k předložení důkazu, a to fotokopii odvolání opatřenou prezentačním razítkem podatelny Magistrátu města Havířova, vyústilo nakonec ve vydání usnesení Magistrátem města Havířova ze dne 6.12.2011, kterým byl vyzýván k předložení originálu odvolání. Této výzvě vyhověl a předložil fotokopii odvolání. V té době disponoval i originálem odvolání, opatřeným prezentačním razítkem, toto však s ohledem na špatnou zkušenost nehodlal vydat z ruky a navíc toto potřeboval i pro trestní řízení, které vůči němu probíhalo pro skutek maření výkonu úředního rozhodnutí, a také již v té době byl ve vazbě z uvedeného důvodu.

[5] Žalovaný k žalobě uvedl, že nevěří v existenci originálu odvolání a s ohledem na předloženou kopii nevěří v její autenticitu bez dalších zásahů, např. scanování podacího razítka a změna data (nápadná podobnost s podacím razítkem na dokumentu ze dne 21.10.2011 – list č. 99 spisu), a toto opírá o následující skutečnosti:

- příslibování předložení originálu ze strany žalobce, avšak následně toto z důvodu vazby nemohl učinit, navíc originálem měl disponovat sám advokát,
- rozporná tvrzení žalobce i jeho právního zástupce popsaná v odůvodnění rozhodnutí, k čemuž žalovaný opětovně zdůrazňuje, že v těchto je pokračováno i v žalobě, kdy na jednu stranu žalobce originál potřebuje pro jiná řízení, ale na druhou stranu jej nepředloží orgánu (žalovanému), v jehož pravomoci je zrušit rozhodnutí magistrátu,
- podle názoru žalovaného mohou případné další správní orgány či soudy rozhodující v návaznosti na rozhodnutí magistrátu obnovit řízení či zrušit předchozí pravomocná rozhodnutí toliko na základě rozhodnutí žalovaného, které pravomocné rozhodnutí magistrátu zrušuje, a nikoli na základě listiny, kterou žalobce předkládá (kopie či tvrzený originál).

[6] Ze správního spisu bylo zjištěno, že

- správní orgán I. stupně Magistrát města Havířova dne 28.6.2010 vydal rozhodnutí číslo OVV1-Kus-RD706-10, kterým byl žalobce uznán vinným tím, že dne 18.9.2009 v 23:30 hod. v Havířově na ul. U Nádraží řídil motorové vozidlo tov. zn. VW RZ X ve stavu vylučujícím způsobilost řídit motorové vozidlo, který si přivodil požitím alkoholického nápoje, kdy mu byla při kontrole hlídkou PČR kalibrovaným dechovým analyzátozem Dräger Alkotest 7410, zjištěna hladina alkoholu první dechovou zkouškou v 23:30 hod. 1.37 g/kg alkoholu v dechu, druhou dechovou zkouškou kalibrovaným dechovým analyzátozem Dräger Alkotest 7410 po pěti minutách 1.29 g/kg alkoholu, kdy po započtení maximální stanovené odchylky ve výši 0.24 g/kg (zahrnující vliv přesnosti měření a fyziologickou hladinu alkoholu v těle člověka), tedy 1.13 g/kg alkoholu v dechu, a 1.05 g/kg alkoholu v dechu a je platná v souladu s metodikou Českého metrologického institutu č. 114-MP-C008-08 pro měření alkoholu v dechu první dechová zkouška s hodnotou 1.13 g/kg alkoholu v dechu. Svým jednáním porušil ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a tak spáchal přestupek proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle ust. § 22 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, za což mu byla uložena dle ust. § 22 odst. 4 zákona o přestupcích s přihlédnutím k ust. § 12 a § 11 odst. 1 písm. b), c) zákona o přestupcích sankce: pokuta 40.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 18 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Do doby výkonu této sankce zákazu řízení se započítává doba zadržení řidičského průkazu od 18.9.2009 do 12.10.2009, kdy byl obviněnému řidičský průkaz zadržen. Dále byl zavázán povinností uhradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč;
- k odvolání bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 28.6.2010 číslo OVV1-Kus-RD706-10 zamítnuto pro opožděnost, ale současně z důvodu povinnosti zkoumání, zda nejsou dány důvody pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, dospěl žalovaný k závěru, že podnět k přezkumnému řízení je důvodný z důvodu nesprávného doručování. Ač správní orgán měl vědomí o tom, že se navrhovatel na adrese trvalého pobytu vůbec nezdržuje a tím, že s tímto vědomím na adresu trvalého pobytu doručoval, postupoval v rozporu s ust. § 4 odst. 4 správního řádu. Proto rozhodnutí zrušil a věc vrátil správnímu orgánu k novému projednání a rozhodnutí;
- správní orgán I. stupně znovu ve věci rozhodl dne 17. ledna 2011 ve shodě se zrušeným rozhodnutím ze dne 28.6.2010. Na tomto rozhodnutí vyznačil právní moc dne 16.2.2011;
- dne 21.10.2011 žalobce vznesl na Magistrát města Havířova dotaz na současný stav ve věci odvolání proti rozhodnutí ze dne 17.1.2011 číslo OVV1-KUS-RD706-10/5661. K tomuto mu bylo správním úřadem sděleno, že ve spise se žádné odvolání nenachází a žádné odvolací řízení nebylo vedeno a byl vyzván k předložení odvolání, které na podatelnu předal, na což žalobce reagoval tak, že dne 23.11.2011 s průvodním dopisem na Magistrát města Havířova předložil kopie podání označeného jako „odvolání proti rozhodnutí čj. OVV1-kus-RD706-10/5661-11, datované dnem 14. února 2011

s prezentačním razítkem Statutárního města Havířova 14.2.2011. Pro následné jednání předložil žalobce plnou moc pro advokáta Mgr. Vladimíra Trnavského. Dne 28.11.2011 byl zástupce žalobce při nahlédnutí do spisu upozorněn, že byla předložena toliko kopie a bylo přislíbeno, že originál bude předložen 30.11.2011. Při návštěvě účastníka řízení u správního orgánu I. stupně dne 30.11.2011 byl znovu požádán o předání originálu odvolání, jak bylo dohodnuto, s odpovědí, že originál předá správnímu orgánu až v úterý 6.12.2011, protože tento předal svému zástupci a v úterý jej tento bude mít rovněž s potvrzením jeho pravosti od znalce, což má advokát zajistit. Současně správní orgán provedl šetření v rámci svého organizačního uspořádání o postupu při evidenci písemností. Advokát dne 5.12.2011 vznesl dotaz na správní orgán o stavu řízení, aniž by se nějak blíže vyjádřil ke stejnopisu odvolání, které je označeno originálem razítka Magistrátu města Havířova. V dalším postupu tak správní orgán vydal rozhodnutí dne 6.12.2011 o určení lhůty dle § 39 odst. 1 správního řádu k předložení odvolání s originálem razítka. V zákonné lhůtě bylo podáno odvolání, ve kterém mimo jiné zástupce účastníka řízení uvedl, že advokát nemá originál odvolání k dispozici a nemůže jej tak předložit, neboť toto měl před svým zadržením a vzetím do vazby právě přestupce;

- správní orgán I. stupně usnesením ze dne 6.12.2011 čj. OVV/119089/11 určil žalobci podle § 39 odst. 1 správního řádu lhůtu pěti pracovních dnů ode dne doručení usnesení k doložení originálu podatelnou Magistrátu města Havířova potvrzeného odvolání ze dne 14.2.2011 do rozhodnutí č. OVV1-Kus-RD-10129554-10 vydaného dne 18.1.2011. Proti tomuto usnesení bylo zástupcem žalobce podáno odvolání, o kterém žalovaný rozhodl dne 30.1.2012 pod čj. MSK 15397/2012 tak, že odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

[7] **K rozhodnutí ze dne 30.1.2012 čj. MSK 15397/2012** ve věci určení lhůty k provedení úkonu. Krajský soud v úvodu konstatuje, že nejprve zkoumal, zda jsou vůbec splněny podmínky řízení, za nichž může ve věci jednat a mezi které se řadí i otázka přípustnosti podaného žalobního návrhu. Ve správním soudnictví jsou kontroly zákonnosti podrobena rozhodnutí orgánů veřejné správy, jimiž bylo rozhodnuto o právech a povinnostech fyzických a právnických osob ve smyslu generální klauzule obsažené v čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Současně však uvedené ustanovení připouští možnost, aby na základě výjimek výslovně stanovených zákonem byly některé úkony z přezkoumání vyloučeny. Kompetenční výluka je v soudním řízení správním (zákon č. 150/1999 Sb., dále jen s.ř.s.) upravena v ust. § 70. Žaloba napadající rozhodnutí, které spadá pod kompetenční výlukou, je dle § 68 písm. e) s. ř. s. nepřipustná a soud ji podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítne. Ačkoli soudní řád správní blíže nespecifikuje, co se rozumí pod pojmem „úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení“, soudní praxe (srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.1.2009, č. j. 4 As 48/2008 - 23, dostupný na www.nssoud.cz; či již rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 14.7.1999, sp. zn. 5 A 48/99, publikované ve sbírce Soudní judikatura pod č. 664/2000) se ustálila na výkladu, že se jedná o úkony, jimiž se správní orgán nedotkl přímo těch práv účastníka, která zakládá hmotné právo. V posuzovaném případě byla žalobci správním orgánem ve smyslu shora citovaného ustanovení § 39 odst. 1 správního řádu určena lhůta k předložení stejnopisu odvolání ze dne 14.2.2011 do rozhodnutí č. OVV1-KUS-RD-10129554-10, které je

opatřeno originálem prezentačním razítkem úřadu. Dle krajského soudu se jedná o úkon procesní, kterým byla sice žalobci určena konkrétní povinnost, avšak tento úkon sám o sobě ještě nijak nezasahoval do hmotných práv žalobce. S ohledem na výše uvedené tak krajský soud uzavírá, že v daném případě žaloba směřuje proti rozhodnutí, kterým se toliko upravuje vedení řízení a které je z tohoto důvodu vyloučeno ze soudního přezkumu dle § 70 písm. c) s. ř. s. Takto podaná žaloba je tedy ve smyslu § 68 písm. e) s. ř. s. nepřípustná, a krajský soud ji proto podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl.

[8] **K rozhodnutí ze dne 30.1.2012 čj. MSK 136/2012.** Žalovaný své rozhodnutí postavil na úvaze, že žalobci bylo rozhodnutí Magistrátu města Havířova ze dne 17. ledna 2011 čj. OVV1-KUS-RD 706-10-5661-11 ve věci přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 22 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích, doručeno fikcí dne 31.1.2011 (29. ledna 2011 připadlo na sobotu), patnáctidenní odvolací lhůta uběhla dnem 15.2.2011. V této lhůtě nebylo u správního orgánu podáno odvolání. Dle žalované pokud žalobce tvrdí, že odvolání podal dne 14. února 2011, pak s ohledem na to, že předložil pouze fotokopii údajného originálu odvolání a nikoliv originál samotný, neprokázal tak v souvislostech vlastních tvrzení i tvrzení jeho zástupce, že odvolání podal včas. Žalovaný poukázal na rozpory, když žalobce neustále přísliboval předložení originálu podání, a to nejdříve na den 30. listopadu 2011, pak do 6. prosince 2011, kdy to mělo být u advokáta za účelem potvrzení jeho pravosti znalcem a poté vzhledem k tomu, že došlo k zadržení žalobce policií, již z důvodu pobývání ve vězeňské cele, originál nemůže předložit. Poukázal na samotnou kopii odvolání, kde zejména vzhled razítka podatelny po stránce grafického provedení je nápadně podobný razítku, kterým podatelna opatřila písemnost ze dne 21. října 2011, která je součástí spisu na č.l. 99 a předcházela předání kopie „odvolání“ magistrátu, což tak posiluje nevěrohodnost tvrzení odvolatele o řádně podaném odvolání. Krajský soud se s vyvozeným závěrem žalovaného plně ztotožnil. Nelze teoreticky vyloučit, že nedůsledným postupem pracovníka správního orgánu může dojít s ohledem na kvantitu různých podání, ke ztrátě podání, např. dojde k založení podání do jiného spisu. Avšak ve všech souvislostech posuzované věci soud nepřisvědčil tvrzení žalobce, že v zákonné lhůtě podal odvolání. Žalobce sice předložil fotokopii podání označené jako „odvolání proti rozhodnutí č.j. OVV1-Kus-RD706-10/5661-11“, které bylo označeno prezentačním razítkem Statutárního města Havířov, Magistrát Města, ze dne 14.2.2011, které je shodné s prezentačními razítky na předcházejících listinách ve spise, avšak je nutno zdůraznit, že se jedná o kopii, tedy včetně kopie prezentačního razítka. Žalobce byl nejdříve správním orgánem I. stupně písemně dne 7.11.2011 vyzván k předložení kopie odvolání s vyznačeným razítkem podatelny, na což žalobce reagoval předloženým „odvoláním“ v podobě, jak v tomto odstavci již popsáno. Dne 28.11.2011 byl zástupce žalobce při nahlédnutí do spisu upozorněn, že byla předložena toliko kopie a bylo přislíbeno, že originál bude předložen 30.11.2011. Při návštěvě účastníka řízení u správního orgánu I. stupně dne 30.11.2011 byl znovu požádán o předání originálu odvolání, jak bylo dohodnuto s odpovědí, že originál předá správnímu orgánu až v úterý 6.12.2011, protože tento předal svému zástupci a v úterý jej tento bude mít rovněž s potvrzením jeho pravosti od znalce, což má advokát zajistit. Současně správní orgán provedl šetření v rámci svého organizačního uspořádání o postupu při evidenci písemností. Advokát dne 5.12.2011 vznesl dotaz na správní orgán o stavu řízení, aniž by se nějak blíže vyjádřil ke stejnopisu odvolání, které je označeno originálem razítka Magistrátu města Havířova. V dalším postupu tak správní orgán vydal rozhodnutí dne 6.12.2011 o určení lhůty dle § 39 odst. 1 správního řádu. V zákonné lhůtě bylo podáno odvolání, ve kterém mimo jiné uvedl, že advokát nemá originál

odvolání k dispozici a nemůže jej tak předložit, neboť toto měl před svým zadržením a vzetím do vazby právě přestupce. Vzhledem ke značným rozporům tvrzení žalobce a jeho advokáta o tom, kde se vlastně nachází kopie odvolání s originálem prezentačního razítka Magistrátu města Havířova, když žalobce správnímu orgánu uvedl, že toto předložil svému advokátovi k prokázání pravosti znaleckým posudkem, o čemž jeho advokát správnímu orgánu nic neuvedl, naopak tvrdil, že tuto listinu má v držení jeho klient a vzhledem k tomu, že byl zadržen a vzat do vazby, není možno listinu předložit. Soud neuvěřil žalobci, že skutečně dne 14.2.2011 své odvolání u správního orgánu podal.

[9] Po provedeném řízení a dokazování krajský soud podanou žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl, přičemž rozhodl bez nařízení jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

[10] O náhradě nákladů řízení ve výroku III. a IV. rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 3 věta první s.ř.s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta a dle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. s přihlédnutím k tomu, že ve věci plně procesně úspěšný žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal a také mu žádné nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnuto doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 27. března 2014

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně

